

Spm. nr. S 53

Til *forsvarsministeren* (14/6 88) af:

Gert Petersen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til, at regeringen ophæver tavshedspligten for personer, der kan fremkomme med relevante oplysninger vedrørende eventuelle ulovligheder i forbindelse med Ejbybrokommunikationscentrets virksomhed?«

Begrundelse

Det er hævdet (af Keld Jensen i bogen »Demokrati med blind makker«), at der fra Ejbybrokommunikationscentret udøves ulovlig virksomhed, dels grundlovsstridig (aflytning uden dommerkendelse af danske statsborgeres telekommunikation), dels traktatstridig (aflytning af udenlandske ambassaders radiokommunikation).

Hvis dette er rigtigt, er der tale om alvorlige lovovertrædelser, som forhåbentlig er sket uden de ansvarlige politiske myndigheders vidende.

Sagen er imidlertid vanskelig at belyse fuldt ud, fordi alle, der har med kommunikationscentret at gøre, er underkastet tavshedspligt i henhold til den militære straffelov. Tavshedspligt bør ikke være et dække for ulovligheder. Derfor vil det være rimeligt at ophæve tavshedspligten – dvs. love straffrihed – for involverede personer, der måtte kunne dokumentere, at loven er blevet krænket, såfremt dette er tilfældet. Det er klart i offentlighedens og demokratiets interesse.

Det understreges, at spørgsmålet udelukkende drejer sig om eventuelle begåede ulovligheder og ikke om den legitime militære kommunikations- og radiovirksomhed.

Svar (22/6 88):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarets personel er af hensyn til statens sikkerhed og forhold til fremmede magter undergivet tavshedspligt vedrørende de forhold, som de under deres tjeneste bliver bekendt med, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller foreskrevet. Spørgsmålet giver mig ikke anledning til at ophæve tavshedspligten.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at ifølge retsplejelovens § 169, stk. 1, kan vedkommende offentlige myndighed give samtykke til, at ansatte afkræves vidneforklaring i retten om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentlige interesse påhviler dem tavshedspligt.

I øvrigt bemærkes, at forsvarets personel altid har adgang til at rette henvendelse til deres overordnede, såfremt de ønsker at klage over forhold på deres tjenestested, jf. kundgørelse for forsvaret B 18-1987.

Spm. nr. S 55

Til *arbejdsministeren* (14/6 88) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren oplyse antallet af langtidslidende ansat i den offentlige sektor samt oplyse, hvor mange af disse ansatte der sidder i stillinger, som gør dem nødvendige for at opretholde servicen i den offentlige sektor?«

Begrundelse

På baggrund af regeringens bebudede personalenedskæringer i den offentlige sektor er det af afgørende betydning at få konstateret, hvor mange langtidslidende der er ansat i denne sektor.

Samtidig er det af vital betydning at få bekræftet, om mange af disse ansættelser i virkeligheden er med til at holde den offentlige sektor i gang på et rimeligt niveau.

Svar (27/6 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Arbejdsdirektoratet oplyser, at der pr. 31. december 1987 var ansat 16.252 personer i arbejdstilbud i den offentlige sektor.

Heraf var 12.611 ansat i kommunerne, 1.411 i amtskommunerne og 2.230 i staten.

For så vidt angår spørgsmålets anden del kan det oplyses, at ansættelse af ledige i arbejdstilbud skal ske som merbeskæftigelse hos den enkelte arbejdsgiver, idet der i § 22 i bekendtgørelse nr. 373 af 6. juli 1984 om arbejdstilbud til ledige står:

»Ansættelse af langtidslidende skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. . .«

Der foreligger ikke registeroplysninger om arbejdstilbudspersonernes fordeling på stillingskategorier.